

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedou senátu Mgr. Martinem Trepkou jako samosoudcem v právní věci žalobce: J. B. nar. bytem zastoupeného Mgr. et Mgr. Kamilou Mesiarkinovou, advokátkou, se sídlem Brno, Orlí 27, proti žalovanému: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, jednajícimu Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, o 1.000.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 50.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 50.000,- Kč od 17.4.2016 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v částech, ve kterých žalobce požadoval zaplacení částky 950.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 950.000,- Kč od 15.10.2015 do zaplacení, úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 50.000,- Kč od 15.10.2015 do 16.4.2016, z a m í t á .
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 54.693,09 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. et Mgr. Kamily Mesiarkinové, advokátky, se sídlem Brno, Orlí 27.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou Obvodnímu soudu pro Prahu 2 dne 18.4.2016 domáhal na žalovaném zaplacení částky 1.000.000,- Kč s příslušenstvím jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem.

Žalobce uvedl, že v trestní věci žalobce a společnosti [redacted] (dále jen „společnost [redacted]“) vedené u Městského soudu v Brně (dále jen „MS Brno“) byl rozsudkem ze dne 28.1.2015, č.j. [redacted] mj. uložen společnosti [redacted] trest uveřejnění rozsudku. Dne 13.5.2015 byl rozsudek za účelem vykonání trestu doručen Krajskému soudu v Brně (dále jen „KS Brno“), jako soudu rejstříkovému, a dne 18.5.2015 byl rozsudek v plném znění, tj. v neanonymizované podobě, zveřejněn ve sbírce listin obchodního rejstříku, čímž mělo dojít k faktickému vykonání trestu. V seznamu listin obsažených ve sbírce listin obchodního rejstříku pak byla listina označena textem: „*ostatní rozsudek Městského soudu v Brně - obžalovaní: J. [redacted] B. [redacted]*“. Výzvou doručenou dne 16.10.2015 se žalobce domáhal zjednání nápravy a vyzval KS Brno, aby rozsudek v souladu se zákonem anonymizoval, tj. odstranil či znečitelnil veškeré pasáže výrokové části a odůvodnění rozsudku týkající se žalobce a odstranil jméno žalobce z označení předmětné listiny v seznamu listin, aby nadále nedocházelo k zásahům do práv a oprávněných zájmů žalobce. KS Brno pak ke dni 5.11.2015 údaje ve sbírce listin skutečně částečně upravil, o čemž žalobce dne 6.11.2015 vyrozuměl. Provedenou částečnou anonymizací publikovaného rozhodnutí však žalobce považuje za svým rozsahem nedostatečnou a zákonu nevyhovující, když závadný stav spočívající ve skutečnosti, že z obsahu publikované části rozhodnutí lze ztotožnit osobu žalobce, přetrvává doposud.

Žalobce zdůraznil, že zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ukládá při uveřejňování rozsudku povinnost anonymizování údajů umožňujících identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná od odsouzené právnické osoby, uvedené ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění. Účelem tohoto ustanovení je zajištění ochrany jednak osobních údajů nezainteresovaných osob, ale také jejich dobré pověsti, která by takovým zveřejněním mohla být závažným způsobem poškozena. Každý, kdo tedy nakládá s takovými údaji, a to i v průběhu procesu výkonu rozhodnutí předmětným způsobem, by měl být zvláště obezřetný v nakládání s nimi, neboť mu tak ukládá mimo jiné zákon o ochraně osobních údajů. Ochranu osobnostních práv zajišťuje rovněž občanský zákoník. Rovněž dle stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) publikovaného v souvislosti s pravidly publikování rozhodnutí orgánů státní moci mimo jiné: „... *osobními údaji nejsou jenom identifikační údaje uvedené v označení účastníků v rozsudku, resp. protokolu o jednání, ale také výrok rozsudku a informace v těch částech odůvodnění rozsudku, které popisují skutková zjištění, resp. všechny další informace zjištěné např. z listinných důkazů ...*“. Jedním z neopomenutelných důsledků trestu uveřejnění rozsudku je jeho složka difamující, kdy uveřejněním rozsudku dochází ke všeobecnému a veřejnému sdělení skutečnosti, že se právnická osoba dopustila trestněprávního jednání. S ohledem na významný dopad do osobní roviny, který by byl ve vztahu k fyzické osobě nepřijatelný, trestní zákoník, který lze aplikovat na fyzické osoby, uvedený druh trestu nezná a neuzivá. Pochybením KS Brno při publikaci rozhodnutí však byla sankce uložená výlučně společnosti [redacted] vykonána takovým způsobem, že ve stejném rozsahu, v jakém trest postihl tuto právnickou osobu, postihl i samotného žalobce, když jeho osobní údaje v předmětném rozhodnutí byly rovněž uveřejněny v nezměněné podobě. Jméno žalobce bylo navíc uvedeno přímo v seznamu listin založených ve sbírce listin obchodního rejstříku. S ohledem na tuto

skutečnost, ve spojení s tím, že sbírka listin je opatřena dálkovým přístupem široké veřejnosti na webovém portálu justice.cz, bylo možno odkaz na příslušnou listinu nalézt i pomocí běžných internetových vyhledávačů a s jejím obsahem v neanonymizovaném znění se seznámit, a to i na základě vyhledání pouhého jména a příjmení žalobce. Některé další internetové portály pak uvedený text a rozhodnutí ze sbírky listin přejaly, když např. na internetovém portálu www.detail.cz se do dne podání žaloby nachází mj. již citovaný text ve znění: „
[redacted]“. Zalobce tak má důvodnou obavu, že pouhé sjednání nápravy ve stavu sbírky listin nevedlo k plošnému odstranění těchto dat z internetu obecně. Obdobně se pak uvedená skutečnost nachází i na dalších internetových portálech, např. <http://daty.cz>.

V důsledku uvedeného tedy došlo k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce, zejména k zásahu do jeho jména a pověsti, kdy účelem trestního řízení, ani předmětné sankce není bezesporu plošná publikace údajů o třetích osobách a jejich dehonestace. Neanonymizováním a zveřejněním údajů žalobce byl založen protiprávní stav, jehož důsledky se ani do dnešního dne nepodařilo v plné míře odstranit, když dosažení plošného odstranění závadného obsahu z nejrůznějších internetových zdrojů, které obsah již přejaly a publikovaly, je s ohledem na jejich často neurčitě majitele či provozovatele prakticky nemožné či neúměrně nákladné. Přestože KS Brno své pochybení fakticky uznal, nejeví se žalobci jeho reakce, kterou prezentuje jako nápravu svého protiprávního postupu, dostatečnou, a to zejména s poukazem na odkazované stanovisko ÚOOÚ. I po provedení anonymizace rozsudku zůstaly zveřejněny celé pasáže textu týkající se provedených důkazů a skutkových zjištění, ze kterých lze nadále ztotožnit osobu žalobce, a to bez větší námahy. Např. z textu:

„
[redacted] a z údajů uvedených v obchodním rejstříku, v jehož veřejné části sbírky listin je v této podobě rozsudek uveřejněn, a tedy prakticky ze stejného zdroje, není problém ověřit totožnost osoby, která uvedené skutečnosti mohla tvrdit.

Plošným zveřejněním jeho osobních údajů při popsání nesprávného úředního postupu KS Brno souvisejícím s výkonem trestu uveřejnění rozsudku ve vztahu ke společnosti [redacted] vznikla žalobci nemajetková újma v podobě zásahu do jeho dobrého jména a pověsti. Takto vzniklou nemajetkovou újmu pak žalobce požadoval nahradit v penězích částkou 1.000.000,- Kč, jejíž výši odůvodňoval předně dobou trvání zásahu do jeho práv, když předmětné osobní informace byly protiprávně v plné neanonymizované verzi publikovány po dobu delší než 5 měsíců, z toho bezmála jeden měsíc po výzvě žalobce k odstranění závadného stavu, a od 5.11.2015 do současnosti jsou publikovány v rozsahu, z něž lze nadále ztotožnit osobu žalobce jako pachatele trestného činu. Dále pak požadovanou výši kompenzace žalobce odůvodňoval plošným rozsahem zásahu, když údaje týkající se jeho osoby jsou publikovány takovým způsobem, že tyto byly běžně dostupné prakticky komukoliv prostřednictvím sítě internet i po vyhledání jména a příjmení žalobce v internetovém vyhledávači, stejně jako komplikovanou možností, ne-li nemožností, odstranění závadného stavu, kdy publikované informace jsou již v současnosti plošně šířeny po internetu i prostřednictvím portálů mimo působnost státní správy, a zajištění odstranění závadného stavu ve sbírce listin vedené příslušným rejstříkovým soudem tak zjevně nevedlo k úplnému odstranění důsledků protiprávního postupu. K tomuto odstranění bude třeba do budoucna vyvinout značné úsilí a nemalé finanční prostředky ze strany žalobce, pakliže toto bude vůbec možné. Jelikož žalovaný na výzvu žalobce k náhradě újmy i přes uplynutí zákonem stanovené šestiměsíční lhůty nijak nereagoval, domáhal se žalobce podanou žalobou

zaplacení částky 1.000.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 15.10.2015, tj. ode dne uplatnění nároku u žalovaného (pozn. soudu: upřesněno při jednání soudu dne 11.10.2017) do zaplacení.

Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobce dne 16.10.2015 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady nemajetkové újmy ve výši 1.000.000,- Kč vzniklé v důsledku nesprávného úředního postupu KS Brno. Žádost byla vyřízena stanoviskem ze dne 12.7.2016, kterým nebylo požadavku vyhověno. Žalobce v rámci mimosoudního projednání nároku ani na výzvu nedoložil jakékoli důkazy, na základě kterých by bylo možno dovodit vznik nemajetkové újmy, tudíž je jeho nárok zcela neprokázán. Rovněž s ohledem na skutečnost, že žalobce není osobou bezúhonnou, lze v daném případě důvodně pochybovat o možnosti vzniku jakékoli nemajetkové újmy. I případný zásah do práv žalobce při nesprávném úředním postupu by neodůvodňoval peněžité zadostiučinění. Dle žalovaného nelze též nepoukázat na fakt, že daným rozsudkem byl uznán vinným rovněž žalobce. Dále pak žalovaný rovněž sporoval existenci odpovědnostního titulu ve formě nesprávného úředního postupu. Odkaz žalobce na § 23 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob je dle žalovaného zcela nepřiléhavý, neboť dané ustanovení řeší případy, kdy má na pokyn soudu sama právnická osoba na své náklady zveřejnit rozsudek ve veřejném sdělovacím prostředku. Tudíž porušení daného ustanovení se soud nemohl dopustit.

Žalobce k věcné obraně žalovaného namítl, že stanovisko žalovaného zcela opomíjí základní práva a svobody žalobce, jakož i principy ústavnosti a základní procesní předpisy trestního práva. Samotná ztráta bezúhonnosti, které se žalovaný dovolává, nedělá ze žalobce člověka méněcenného, ke kterému se mohou orgány státní správy chovat zcela svévolně. Dřívější trestní stíhání a uložené tresty jsou již zahlazeny, a nelze k nim tak přihlížet, žalobce se osvědčil. Žalobce zdůraznil, že i pachatel trestné činnosti má právo na to být stíhán způsobem aprobovaným zákonem, kdy v této souvislosti mu mohou být ukládány toliko a výlučně tresty zákonem stanovené a v mezích zákonem popsanych. Tohoto práva nemůže být nikdo zbaven, neboť se jedná o ústavně garantované základní lidské právo. Je-li do těchto práv žalobce zasahováno ze strany státní moci, jak se stalo v předmětné věci, má žalobce právo domáhat se náhrady újmy, jestliže mu vznikla. Trest uveřejnění rozsudku dle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim je trestem pro právnickou osobu, když trestní zákoník tento trest nezná, a byl uložen výhradně společnosti [REDAKCE] přestože nebyl jakkoliv blíže specifikován způsob jeho výkonu. V žádném případě tento trest nedopadal a nemohl dopadat na žalobce, jako fyzickou osobu, přesto však byl žalobce v důsledku jednání KS Brno po dobu více jak půl roku zcela a nyní nepřímou vystaven jeho difamujícím účinkům. Z již odkazovaného stanoviska ÚOOÚ mj. vyplývá i to, že pro účastníka řízení, trestní řízení nevyjímaje, je jistou újmou i samotné projednání věci ve veřejném řízení, které může zasáhnout jeho pověst, toto však reálně nelze srovnávat s důsledky, které způsobuje uveřejnění rozhodnutí na internetu široké veřejnosti. Žalobce důvodně předpokládal, že po ukončení soudního jednání, navíc za situace, kdy již část trestu spočívající v uložených obecně prospěšných pracích vykonal, nebude toto řízení dále zasahovat do jeho života, což se však vinou KS Brno nestalo. Podstatou předmětného odsouzení bylo neodvedení plateb ČSSZ. Přestože se jednalo o závazky právnické osoby, žalobce následně všechny tyto závazky převzal jako fyzická osoba a hradil je ze svých prostředků. Žalobce přijal uložený trest, neodvolával se proti rozsudku, snaží se o odčinění odsouzení. Za situace, kdy je na internetu stále publikován rozsudek, ze kterého je žalobce ztotožnitelný, stále na něho difamující účinky rozsudku působí. Je otázka, jak dlouho bude stav trvat, kdy vlastně bude trest zveřejnění rozsudku vykonán. O tom, že postup KS Brno

přímo zasáhl do dobré pověsti žalobce a poškodil jeho dobré jméno, vážnost a důstojnost, svědčí i fakt, že žalobce se o této skutečnosti dozvěděl přímo od jednoho ze svých obchodních partnerů – J. K. který jej na tuto skutečnost upozornil s poukazem, že s ním z tohoto důvodu ukončuje spolupráci. Až následně začal žalobce řešit vzniklou situaci a domáhat se odstranění závadného protiprávního stavu. Stanovisko žalovaného, že žalobce jako osoba nikoliv bezúhonná nemohl být postupem KS Brno poškozen, považuje žalobce za projev cynismu a vnímá jej ze strany státní moci, která nese odpovědnost za své jednání jako kterýkoliv jiný subjekt právních vztahů, a naopak by měla dbát maximálního dodržování zákonnosti, za svévolné až nemravné. Za bezpředmětný žalobce označil poukaz žalovaného na absenci porušení § 23 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, když předmětem sporu žalobce primárně učinil způsob, jakým byl rozsudek publikován a který byl s ohledem na absenci anonymizace zjevně vadný, k čemuž se žalovaný vůbec nevyjádřil. Přitom sám žalovaný v jiných záležitostech dodržuje při publikování rozhodnutí podstatně přísnější standardy, když např. na internetovém portálu justice.cz jsou rozhodnutí publikována po anonymizaci dle § 115 kancelářského řádu Nejvyššího soudu. Žalobci je tak s podivem, že ve vztahu k projednávané věci žalovaný tyto standardy nectí. Pokud jde o vlastní § 23 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tento v odstavci 1 mj. stanoví, že soud při uložení trestu uveřejnění rozsudku určí druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozsudek uveřejněn, rozsah jeho uveřejnění a lhůtu určenou právnické osobě k uveřejnění rozsudku. K tomu v dané věci nedošlo, když společnost byla bez dalšího „pouze“ odsouzena k trestu uveřejnění rozsudku, aniž by soud určil kde, kdy, jakým způsobem a v jakém rozsahu má dojít ke zveřejnění předmětného rozhodnutí. V důsledku toho se stal rozsudek nevymahatelným a nevykonatelným, když povinnost uveřejnit rozsudek nebyla nikterak charakterizována, na což ostatně za společnost upozorňoval i insolvenční správce (pozn. soudu: myšlen likvidátor). Pakliže na základě takového vadného rozhodnutí toto KS Brno publikoval ve sbírce listin, musí dle žalobce žalovaný, chce-li setrvat na svém názoru, že ze strany soudní moci nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, uspokojivě odpovědět na otázky: i. kdo dal příkaz k publikaci rozhodnutí, ii. na základě jakého podkladu, iii. kdo publikaci realizoval, iv. na základě jakého podkladu, v. proč nebylo rozhodnutí anonymizováno a vi. po jak dlouhou dobu má být rozhodnutí publikováno, když ani pro tuto otázku neexistuje uspokojivá odpověď a rozhodnutí je ve sbírce listin uveřejněno bez dalšího již více než dva roky, přičemž tento postup nemá žádnou zákonnou oporu. Žalovaný pak bez dalšího namísto toho, aby ve věci urychleně zjednal nápravu, hledá toliko účelové argumenty, proč za pochybení soudů nenese odpovědnost a protiprávní stav přetrvává. V této souvislosti žalobce akcentoval rozdíl mezi publikací rozhodnutí a přetrvávajícím vystavením předmětného rozhodnutí v síti internet.

Žalovaný pak doplnil, že KS v Brně zveřejnil předmětný rozsudek ve sbírce listin obchodního rejstříku dle § 81 zákona o veřejných rejstřících. Takto zasláné rozhodnutí rejstříkový soud nepřezkoumává a není na něm, aby rozhodnutí anonymizoval. Adekvátním způsobem následně KS Brno reagoval na námitky žalobce, když provedl částečnou anonymizaci rozsudku. Pokud pak žalobce poukazuje na další pochybení KS Brno či MS Brno, jedná se o nová tvrzení a nárok z nich případně plynoucí by byl již promlčen.

Žalobce odmítl, že by uváděl nějaká nová pochybení soudů, ze kterých by případně měl být nárok promlčen. Jedná se o jediný skutkový děj, rozhodné je to, že rozsudek byl ve vztahu k žalobci publikován. Z pohledu žalobce není rozhodné, zda se pochybení dopustil MS Brno či KS Brno. Trest uveřejnění rozsudku byl společnosti uloženo bez stanovení konkrétního způsobu výkonu tohoto trestu ve výroku rozsudku. Způsob pak byl stanoven pokynem předsedy senátu. I když lze mít pochybnosti o zákonnosti takového pokynu, měl

dle něho být rozsudek zveřejněn pouze 1x, a to jen jeho výrok ve vztahu k právnické osobě, soud, který rozsudek vydal, a datum vydání. Pokud pak byl rozsudek zveřejněn v plné šíři a je stále publikován, jedná se o sankci širší, než trestní soud zamýšlel. Uveřejnění dle pokynu předsedy senátu v regionální příloze by navíc zasáhlo mnohem menší okruh respondentů než uveřejnění na internetu v rejstříku spravovaném Ministerstvem spravedlnosti. Dále pak žalobce ještě doplnil, že rejstřík trestů je veřejným rejstříkem, ale přístup do něho je povolen jen omezenému okruhu osob, které musí osvědčit závažný právní zájem. Jinak je nutný souhlas osoby, které se výpis údajů z rejstříku trestů má týkat. Zde pak existovala situace, že po dobu pěti měsíců měl kdokoli prostřednictvím internetu možnost seznámit se s rejstříkem trestů žalobce, i dnes lze žalobce na internetu ztotožnit se spácháním trestného činu. To vše, aniž by byl vyžadován souhlas žalobce k takovému přístupu k údajům v rejstříku trestů.

Ke vzniklé nemajetkové újmě pak žalobce doplnil, že k zásahu do jeho dobrého jména a pověsti došlo plošným zveřejněním jeho citlivých osobních údajů. Tyto údaje, zejména údaje o trestním stíhání žalobce, přejala různé internetové zdroje, jež se vyjadřovaly či dokonce stále vyjadřují o žalobci difamujícím způsobem. Rozsudek v neanonymizované podobě byl uveřejněn ve veřejné části sbírky listin prostřednictvím internetového portálu justice.cz s uvedením jména a příjmení žalobce v popisu uložené listiny a pod tímto popisem se zobrazoval všem uživatelům internetu. V této podobě záznam přejala veškeré komerční webové stránky, které automaticky strojově načítají a následně doslovně zobrazují aktuální údaje subjektů evidované v obchodním rejstříku, např. servery <http://rejstrik-firem.kurzy.cz>, <http://rejstriky.finance.cz>, <http://firmy.euro.cz>, <http://rejstriky.e15.cz> a mnoho dalších. Na všech takto fungujících stránkách se tak v době, kdy byly ve sbírce listin zaneseny původně zveřejněné údaje, zobrazoval text obsahující mimo jiné sdělení: „*obžalování: J. ██████ B. ██████ ██████*“ a v řadě případů i přímý odkaz na neanonymizovanou verzi rozsudku, což vyplývá ze samotné podstaty fungování těchto webových stránek, které zpracovávají a zobrazují data obsažená v obchodním rejstříku a sbírce listin v reálném čase.

Po úpravě popisu listiny ve sbírce listin aktualizovaly uvedené webové servery automaticky svoji podobu a v současnosti již nezobrazují jméno žalobce v přímé souvislosti s rozsudkem. S ohledem na charakter jejich fungování však není pochyb o tom, že v době trvání nejzávažnější formy protiprávního stavu zde byl text v původní podobě, se kterým se mohl kdokoli seznámit po zadání jména žalobce, který zde byl výslovně označen. I nyní, osoby vyhledávající žalobce při lustraci jeho jména zjistí, že se jedná o bývalého jednatele společnosti ██████ a přes tuto společnost mohou rozsudek dohledat. V obchodním rejstříku, kde se pochopitelně všichni potenciální obchodní partneři informují o obchodní minulosti žalobce, lze mimo jiné stále číst: „*Městský soud v Brně vydal dne 28. ledna 2015 rozsudek č. j. ██████ který nabyl právní moci dne 28. ledna 2015, na základě kterého byla společnost ██████ odsouzena k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28. 1. 2015 v trvání 3 roků a k trestu uveřejnění rozsudku.*“. Do dnešního dne je tak předmětné odsouzení přímo spojitelné se žalobcem. Průměrný uživatel internetu jeví zájem o osobu žalobce si stále může informace o žalobci ve vztahu k rozsudku bez obtíží opatřit, a to prostřednictvím obchodního rejstříku a sbírky listin přístupných prostřednictvím internetu online a s nimi dále pracující webových serverů, kdy za tímto účelem není třeba provádět žádné sofistikované operace či úvahy.

Rozsah a intenzita zásahu do pověsti a dobrého jména žalobce jsou pak dány zejména samotnou povahou obchodního rejstříku jako veřejného seznamu, který je veřejně přístupný,

jeho obsah je publikován prostřednictvím internetu a je přístupný 24 hodin denně neomezenému počtu subjektů. Proto není objektivně možné přesně určit rozsah osob, které se z tohoto veřejného rejstříku o trestním stíhání žalobce dozvěděly, a doložit tak skutečný rozsah zásahu do práv žalobce. Vedle již zmíněného J. K. který se žalobcem ukončil obchodní spolupráci a odmítl s ním dále spolupracovat právě v souvislosti s jeho trestní minulostí ve vztahu ke společnosti byla pověst žalobce poškozena i v souvislosti s jeho dalšími obchodními aktivitami. V souvislosti s prodejem internetového obchodu se na portálu webtrh.cz rozpoutala diskuse, která se rovněž zobrazuje po zadání jména žalobce do vyhledávače google.com, a to dokonce na první stránce. Z příspěvku jednoho z diskutujících ze dne 6.10.2015 je zjevné, že i. v dané době byl rozsudek dostupný široké veřejnosti a šířil se v povědomí třetích osob, ii. nebylo nikterak obtížné se s ním seznámit, iii. publikovaný rozsudek formoval veřejné mínění ve vztahu k žalobci a poškozoval jeho pověst. Diskuse je stále dostupná, a nabízí tak prakticky každému podrobný návod, kde a jak se s rozsudkem lze seznámit a shrnuje jeho podstatný obsah. Navíc autor přidává své osobní soudy a hodnocení, které žalobce sám o sobě považuje za difamující. Přitom dle prohlášení tehdejšího kupujícího byl obchod mezi ním a žalobcem řádně realizován, žalobce nebyl nikdy v souvislosti s předmětným prodejem stíhán, a tudíž se jedná pouze o negativní vliv uveřejnění rozsudku na pověst žalobce. V dané diskusi se jedná o příspěvek, se kterým se seznámila řada členů této diskuse a který je přístupný všem uživatelům internetu. Jedná se o nejvíce hodnocený příspěvek předmětného diskusního vlákna (19 hodnocení) s průměrnou známkou A, z čehož zřetelně vyplývá, že se s tímto čtenáři příspěvku vnitřně ztotožnili a názor autora příspěvku považují za relevantní. Žalobce má za to, že se jedná toliko o špičku ledovce, když nelze uspokojivě prokázat kolik dalších osob se žalobcem nejednalo, když se seznámily s obsahem informací, které o něm zveřejnil soud v obchodním rejstříku, nicméně je z uvedených případů zřejmé, že k takovým případům docházelo.

Pokud o formu a výši zadostiučinění, má žalobce za to, že z důvodu rozsahu a povahy zásahu, jakým bylo zasaženo do jeho osobnostních práv, jiné než peněžité zadostiučinění není schopno kompenzovat vzniklou újmu. Požadovanou částku pak žalobce stanovil subjektivní úvahou na základě tzv. testu proporcionality při zvážení všech podstatných skutečností a při zohlednění subjektivní hodnoty, kterou pro něj představuje jeho dobrá pověst. Žalobce nepopírá, že byl trestně stíhán, nicméně trest řádně vykonal či vykonává a dehonestaci, která je spojená se zveřejněním rozsudku považuje za potupnou, vnitřně ji silně negativně prožívá, považuje za ponižující stav, kdy jej odmítl dlouhodobý obchodní partner, z důvodu, že s ním nechce spojovat své obchodní jméno. Pro žalobce je i v kontextu jeho odsouzení obtížné zajistit si zaměstnání a získat důvěru obchodních partnerů. Zveřejnění odsouzení ve veřejném rejstříku spolu s komplexním přehledem minulých odsouzení, a to i těch vykonaných či zahlazených, je pro žalobce nepřijatelným zásahem do jeho jména a překážkou ve snaze vést řádný život. Předmětný zásah směřuje do soukromí žalobce, jeho cti a pověsti a zasahuje i jeho důstojnost. Při popsání postupu došlo ke zveřejnění zvláště citlivých osobních údajů dle § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů. Byl zveřejněn kompletní přehled o trestní minulosti žalobce, jeho kompletní kontaktní údaje, informace o jeho pracovním statusu a další. Informace o trestní minulosti mohou způsobit dotčené osobě rozsáhlé újmy právě v rovině osobní cti a důstojnosti, i proto jsou evidovány v rejstříku trestů, který je neveřejný a do kterého má přístup pouze subjekt údajů a některé státní orgány za zákonem stanovených podmínek. Postup KS Brno de facto nastolil stav, kdy výpis z rejstříku trestů žalobce učinil veřejnou listinou. Citlivé osobní údaje přitom podléhají zvláštnímu zpřísněnému režimu zpracování a subjekty, které s takovými údaji nakládají, by měly postupovat obzvláště obezřetně. Zde však došlo k uveřejnění citlivých osobních údajů žalobce formou veřejného

rejstříku a veřejného média – internetu. Obchodní rejstřík je veřejný seznam, do kterého může nahlížet (a v obchodních vztazích, při jednáních i sjednávání pracovních poměrů, zcela běžně nahlíží) blíže neurčitelný okruh osob na blíže neomezeném území, obzvláště pak, když se odkaz na obchodní rejstřík společnosti [redacted] nachází na výše zmíněné internetové diskusi. Za porušení povinností při zpracování citlivých osobních údajů stanoví zákon možnost uložení pokuty až do 10 mil. Kč. V tomto kontextu se výše požadovaného zadostiučinění dosahující 10 % potenciální sankce jeví jako přiměřená, když zadostiučinění by u žalobce mělo plnit i funkci reparační na rozdíl od funkce represivní představované zákonnou sankcí. Podstatné je rovněž to, že zásah do osobnostních práv žalobce (byť v průběhu této doby v různé míře) trvá od 18.5.2015 do současnosti a od tohoto zásahu nebylo upuštěno i přes snahu žalobce apelovat na KS Brno a především i přes podání nyní projednávané žaloby. Částečná anonymizace údajů žalobce nemůže být chápána jako skutečnost, která je ve prospěch žalovaného, když podstatou zůstává, že ke zveřejnění rozsudku vůbec dojít nemělo, a to ani anonymizovaného. I přes předestřený předběžný názor soudu nečiní žalovaný žádné kroky k tomu, aby odstranil protiprávní stav, a jeho přístup je minimálně hrubě nedbalý, což opět svědčí o jeho přístupu k právům žalobce. Žalovaná dosud ani náznakem neprojevil lítost nad pochybením, neučinil nic, aby omezil dopady tohoto pochybení, k žalobci se staví s despektem a jeho práva přehlíží. I tato sekundární viktimizace by pak dle názoru žalobce měla najít odraz ve výši přiznaného zadostiučinění. Konečně by pak dle žalobce mělo být přihlédnuto k tomu, že škůdcem je v daném případě státní instituce, resp. Česká republika jako taková, přičemž je to právě stát, který stanoví zákonnou úpravu jednání a nakládání s osobními údaji na straně jedné a přitom sám tato pravidla v případě žalobce porušil na straně druhé. Z hlediska sankčního pak stát po subjektech, které se dopustí obdobného pochybení při nakládání s citlivými osobními údaji, vymáhá pokuty ve výši 10x vyšší, než nárokuje žalobce jako zadostiučinění.

Na základě provedeného dokazování učinil soud následující skutková zjištění:

Rozsudkem MS Brno ze dne 28.1.2015, č.j. [redacted] byli žalobce a společnost [redacted] uznáni vinnými ze spáchání přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobci byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či prokuristy právnických osob na dobu tří let. Společnosti [redacted] byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání tří let a trest uveřejnění rozsudku. K trestu uveřejnění rozsudku nebylo ve výroku rozsudku ničeho dalšího uvedeno. Státní zástupce a opatrovník společnosti [redacted] se po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Rozsudek proto neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu ve vztahu ke společnosti [redacted] a odůvodnění rozsudku se týká výhradně trestné činnosti žalobce, [redacted]. V odůvodnění uloženého trestu je uvedeno, [redacted]. Jednalo se odsouzení MS Brno ve věci sp.zn. [redacted] a Okresním soudem Brno – venkov ve věci sp.zn. [redacted] ze kterých již byly uloženy tresty zákazu činnosti a peněžité tresty vykonány, a dále pak o odsouzení MS Brno ve věci sp.zn. [redacted] která se týkala obdobné trestné činnosti jako v projednávané věci, a žalobce se projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z věci sp.zn. [redacted]. Soud pak přihlédl k doznání žalobce a jeho snaze o úhradu dlužných odvodů, kdy dluh ze zdravotního pojištění byl již k 12.3.2014 uhrazen. Rozsudek nabyl právní moci ve vztahu k žalobci dne 9.4.2015 a ve vztahu ke společnosti [redacted] dne 28.1.2015. Dne 12.5.2015 proběhla v trestním spisu postagenda, kdy stran

žalobce byl rozsudek k výkonu trestu obecně prospěšných prací zaslán Probační a mediační službě a k výkonu trestu zákazů činnosti zaslán živnostenskému úřadu spolu se žádostí o spolupůsobení při výkonu trestu. Stran společnosti [REDAKCE] byl rozsudek k výkonu trestu zákazů činnosti zaslán živnostenskému úřadu spolu se žádostí o spolupůsobení při výkonu trestu a KS Brno jako rejstříkovému soudu a k výkonu trestu uveřejnění rozsudku měl být spis předložen soudci k pokynu ohledně dalšího postupu. K pokynu soudce byl dne 19.5.2015 zaslán opatrovníkovi společnosti [REDAKCE] z trestního řízení přípis s výzvou, aby společnost [REDAKCE] uveřejnila ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy předmětný rozsudek na svůj náklad v deníku Hospodářské noviny, vydavatelství Economia a.s. Rozsah uveřejnění rozsudku byl ve výzvě stanoven tak, že uveřejněn bude výrok o vině a trestu včetně data vyhlášení rozsudku, jeho sp.zn. a označení soudu. Uveřejnění je třeba provést v tištěné podobě deníku, a to v jednom denním vydání v regionální příloze. Dne 7.8.2015 byl spis předkládán soudci k pokynu, zda bude u společnosti [REDAKCE] ověřováno splnění trestu uveřejnění rozsudku. V průběhu srpna a září 2015 bylo u vydavatelství Economia, a.s. zjišťováno, zda byl rozsudek zveřejněn, k čemuž vydavatelství potvrdilo, že nikoliv. Dne 6.10.2015 byla zaslána opakovaná výzva ke zveřejnění rozsudku společnosti [REDAKCE] a dne 9.10.2015 likvidátorovi společnosti [REDAKCE]. K žádosti ze dne 12.10.2015 byl likvidátorovi dne 2.11.2015 zaslán rozsudek a likvidátor dne 16.11.2015 sděloval, že se mu nepodařilo dohledat žádný majetek společnosti, a nelze tak vyhovět požadavku na zveřejnění rozsudku v tisku. Dne 23.11.2015 byla na adresu likvidátora společnosti zaslána opětovná výzva k uveřejnění rozsudku s upozorněním na (případně i opakovanou) možnost ukládání pokut a dne 7.3.2016 byla společnost [REDAKCE] vyzývána k doložení majetkových poměrů, které brání uveřejnit rozsudek, s opětovným upozorněním na možnost pokut. Dne 1.4.2016 sděloval likvidátor, že se mu nepodařilo dohledat žádný majetek společnosti, a že by tak náklad na požadované uveřejnění rozsudku musel být hrazen ze zálohy poskytnuté KS Brno, který jej do funkce při zrušení společnosti ustanovil a se kterým věc zkonkultuje. Dne 24.6.2016 sděloval MS Brno Ministerstvu spravedlnosti, že úkony směřující ke zveřejnění rozsudku vůči odsouzenému byly činěny pouze v rozsahu výzev adresovaných statutárnímu orgánu společnosti, resp. likvidátorovi. Likvidátor pak k dotazu soudu ze dne 2.6.2016 sděloval dne 27.6.2016, že dle KS Brno bude při nemajetnosti společnosti uhrazen náklad na zveřejnění rozsudku z prostředků státu. Dále likvidátor uváděl, že předmětný rozsudek ve svém výroku neukládá druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozsudek uveřejněn, rozsah jeho uveřejnění, ani lhůtu určenou právníké osobě k uveřejnění rozsudku, a dotazoval se soudu, zda bude rozsudek v tomto smyslu doplněn. Konečně pak likvidátor žádal soud, aby při konkretizaci povinnosti vzal v potaz skutečnost, že společnost [REDAKCE] je nemajetná, nevyvíjí žádnou aktivní podnikatelskou činnost a náklad na splnění povinnosti půjde na vrub finančních prostředků státu. Vhodnými se jeví taková forma a takový rozsah uveřejnění, které při splnění této povinnosti budou současně šetřit rozpočtové prostředky KS Brno (zjištěno ze spisu MS Brno sp.zn. [REDAKCE] dle stavu k říjnu 2016).

KS Brno byl dne 13.5.2015 doručen do datové schránky rozsudek MS Brno č.j. [REDAKCE] s vyznačenou doložkou právní moci. Rozsudek nebyl opatřen žádným průvodním dopisem, byl na něm jen vyznačen rozdělovník dle postagendy v trestním spisu ze dne 12.5.2015, dle které byl rozsudek určen mj. pro KS Brno, obchodní rejstřík, oddíl C, vložku [REDAKCE]. Dne 18.5.2015 byl proveden zápis protokolem v obchodním rejstříku vedeném KS Brno v oddílu C, vložce číslo [REDAKCE] tak, že do části „Ostatní skutečnosti“ bylo zapsáno: „Městský soud v Brně vydal dne 28. ledna 2015 rozsudek č.j. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 28. ledna 2015 na základě kterého byla společnost [REDAKCE] odsouzena k trestu zákazů činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání 3 roků a k trestu uveřejnění rozsudku.“ Zápis

byl proveden v souladu s § 81 zákona č. 304/2013 Sb. Téhož dne pak byl dán pokyn k založení dokumentu, tj. zaslání rozsudku, do sbírky listiny obchodního rejstříku. Dne 16.10.2015 došlo KS Brno výzva žalobce ze dne 14.10.2015 k odstranění protiprávního stavu ve vztahu k listině č. [REDAKCE] – rozsudku Městského soudu v Brně, ze dne 28.1.2015, č.j. [REDAKCE] kterou se žalobce s argumentací rozvedenou následně v nyní projednávané žalobě (viz výše) domáhal provedení anonymizace rozsudku a odstranění svého jména z označení předmětné listiny ve sbírce listin. Dne 27.10.2015 byl z důvodu nemoci vyšší soudní úřednice převeden její nápad na jiného řešitele. Dne 5.11.2015 sděloval KS Brno žalobci, že údaje budou dle jeho požadavku ve sbírce listin upraveny, a téhož dne byl dán pokyn k založení upraveného rozsudku místo již založeného jako SL 15, který je nutné ze sbírky listiny odstranit, a úpravě označení této listiny jen jako „rozsudek Městského soudu v Brně“ (zjištěno ze spisu KS Brno sp.zn. [REDAKCE]).

Ke dni 5.8.2015 byla ve sbírce listin obchodního rejstříku u společnosti [REDAKCE] (sp.zn. [REDAKCE] založená a přes portál justice.cz dostupná listina označená [REDAKCE] – ostatní rozsudek Městského soudu v Brně – obžalovaní: J [REDAKCE] B [REDAKCE], jejímž obsahem byl úplný, neanonymizovaný rozsudek MS Brno č.j. [REDAKCE] vyznačenou doložkou právní moci, včetně rozdělovníku, tj. ve stavu, v jakém byl rozsudek doručen do datové schránky KS Brno dne 13.5.2015. Dle údajů ve sbírce listin byl rozsudek do sbírky založen dne 18.5.2015 (zjištěno z notářského zápisu o osvědčení skutkového stavu ze dne 5.8.2015 sp.zn. [REDAKCE] sepsaného Mgr. Monikou Tomanovou, notářskou kandidátkou, zástupkyní Mgr. Marty Ilievové, notářky v Brně).

Dne 5.11.2015 byla do sbírky listin obchodního rejstříku u společnosti [REDAKCE] (sp.zn. [REDAKCE] založena listina označená [REDAKCE] – ostatní rozsudek“, jejímž obsahem je anonymizovaný rozsudek MS Brno č.j. [REDAKCE] s vyznačenou doložkou právní moci, včetně rozdělovníku. Začerněno bylo: i. jméno a identifikační údaje žalobce jako obžalovaného, ii. ve výroku skutek, který spáchal žalobce, jméno žalobce jako statutárního zástupce společnosti [REDAKCE] právní kvalifikace skutku spáchaného žalobcem a trest uložený žalobci, iii. v odůvodnění jméno žalobce jako obžalovaného, jméno slyšené svědkyně a název jiné právnické osoby, o které vypovídala svědkyně a ve které měl být žalobce rovněž činný. Všechny ostatní části rozsudku zůstaly čitelné, tj. včetně údajů o dřívějších odsouzeních žalobce či údaje o tom, že žalobce byl od roku 2010 jediným jednatelem společnosti [REDAKCE]. Listina označená [REDAKCE] – ostatní rozsudek Městského soudu v Brně – obžalovaní: J [REDAKCE] B [REDAKCE] byla ze sbírky listin zcela odstraněna, a to včetně vlastního označení této listiny obsahujícího jméno žalobce. Stav zápisu a listiny ve sbírce listin zůstal nezměněn až do dne vyhlášení rozsudku v této nyní projednávané věci (zjištěno z obchodního rejstříku – sbírky listin sp.zn. [REDAKCE]).

V obchodním rejstříku byl u společnosti [REDAKCE] ke dni vyhlášení rozsudku v této nyní projednávané věci obsažen zápis v části „Ostatní skutečnosti“: „Městský soud v Brně vydal dne 28. ledna 2015 rozsudek č.j. [REDAKCE] který nabyt právní moci dne 28. ledna 2015 na základě kterého byla společnost [REDAKCE] odsouzena k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti uvedené ve veřejném rejstříku k datu 28.1.2015 v trvání 3 roků a k trestu uveřejnění rozsudku.“ (zjištěno z obchodního rejstříku).

Na serveru www.detail.cz byly ke dni 6.6.2017 volně přístupné základní informace o společnosti [REDAKCE] a přehled sbírky listin v obchodním rejstříku této společnosti

v rozsahu označení listin, jejich názvu, dat vzniku listin, dojití na soud a založení do sbírky a počtu stran. Takto zde byla zobrazena i listina [REDACTED] – ostatní rozsudek (zjištěno z náhledu na server www.detail.cz).

Na serveru www.firmo.cz, který se měl dle informace na něm zobrazené spojit se serverem daty.cz, byly ke dni 6.6.2017 volně přístupné základní informace o společnosti [REDACTED] obsažené o ní v obchodním rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [REDACTED] (zjištěno z náhledu na server www.firmo.cz).

Na serveru www.rejstriky.info byly ke dni 6.7.2017 volně přístupné základní informace o společnosti [REDACTED] obsažené o ní v obchodním rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [REDACTED] (zjištěno z náhledu na server www.rejstriky.info).

Na serveru rejstrik-firem.kurzy.cz byly ke dni 15.8.2017 volně přístupné základní informace o společnosti [REDACTED] obsažené o ní v obchodním rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [REDACTED] (zjištěno z náhledu na server rejstrik-firem.kurzy.cz).

Společnost Kurzy.cz, spol. s r.o., provozovatel serveru rejstrik-firem.kurzy.cz, sdělila, že informace týkající se jednotlivých společností zobrazované na předmětném serveru získává automatizovaně ze zdrojových internetových stránek, pro obchodní rejstřík a sbírku listin jde o stránku provozovanou Ministerstvem spravedlnosti na adrese <https://or.justice.cz>. Protože je technicky poměrně náročné stahovat veškerý obsah sbírky listin, stahuje z ní údaje postupně a podle nastavených priorit důležitosti společností. Na společnost [REDACTED] se dosud nedostalo, proto se popis listiny [REDACTED] na jejich stránkách nevyskytoval (dosud nestáhli ani nezobrazili žádnou listinu ze sbírky listin uvedené společnosti, ani jejich popisy) (zjištěno z vyjádření společnosti Kurzy.cz, spol. s r.o. ze dne 9.8.2017).

Na serveru rejstriky.finance.cz byly ke dni 15.8.2017 volně přístupné kompletní informace o společnosti [REDACTED] obsažené o ní v obchodním a živnostenském rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [REDACTED] a přehled sbírky listin v obchodním rejstříku této společnosti v rozsahu označení listin, jejich názvu, dat vzniku listin, dojití na soud a založení do sbírky a počtu stran. Takto zde byla zobrazena i listina [REDACTED] – ostatní rozsudek (zjištěno z náhledu na server rejstriky.finance.cz).

Na serveru firmy.euro.cz byly ke dni 15.8.2017 volně přístupné kompletní informace o společnosti [REDACTED] obsažené o ní v obchodním a živnostenském rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [REDACTED] a přehled sbírky listin v obchodním rejstříku této společnosti v rozsahu označení listin, jejich názvu, dat vzniku listin, dojití na soud a založení do sbírky a počtu stran. Takto zde byla zobrazena i listina [REDACTED] – ostatní rozsudek (zjištěno z náhledu na server firmy.euro.cz).

Společnost Mladá fronta a.s., provozovatel serverů rejstriky.finance.cz a firmy.euro.cz, sdělila že data získává automatickým importem z ARES http://www.info.mfcr.cz/ares/ares_es.html, který je zase získává (odkazuje na něj) z obchodního rejstříku. U společnosti [REDACTED] listinu [REDACTED] nezobrazuje, stejně jako výše uvedený ARES/OR, o společnosti zobrazuje stejné informace i listiny, jako zobrazuje ARES/OR. Ke dni 5.8.2015 se popis na jejich stránkách neobjevoval, neboť stránky

v tuto dobu neexistovaly. Stránky rejstriky.finance.cz spouštěla v dubnu 2016 a stránky firmy.euro.cz v květnu 2016 (zjištěno z vyjádření společnosti Mladá fronta a.s. ze dne 25.7.2017).

Na serveru rejstriky.e15.cz byly ke dni 15.8.2017 volně přístupné kompletní informace o společnosti [redacted] obsažené o ní v obchodním a živnostenském rejstříku, včetně shora citovaného zápisu ze dne 18.5.2015 o odsouzení společnosti [redacted] (zjištěno z náhledu na server rejstriky.e15.cz).

Společnost CN Invest a.s., provozovatel serveru rejstriky.e15.cz, sdělila, že informace publikované na jejím serveru jsou získávány automatickou aktualizací databáze, kterou společnost získala od společnosti FORDESK s.r.o., a na serveru rejstriky.e15.cz nejsou publikovány listiny, ani údaje ze sbírky listin, proto se na tomto serveru nevyskytoval ani popis listiny [redacted] (zjištěno z vyjádření společnosti CN Invest a.s. ze dne 31.7.2017).

Při zadání jména a příjmení žalobce do vyhledávače www.google.it dne 6.7.2017 se jako šestý výsledek v pořadí objevil odkaz na diskusi na webu <http://webtrh.cz> nazvanou „[redacted]“. Diskuse byla založena dne 30.9.2015 uživatelem „[redacted]“, který si stěžoval, že na webtrhu zakoupil web se zbožím a prodávající mu po zaplacení nechce dodat zboží, a ptal se na rady pro další postup. Diskuse má celkem 49 příspěvků, probíhala ve dnech 30.9. a 6.10.2015 a vedle uživatele [redacted] se do ní zapojilo dalších 16 diskutujících. Po laických radách typu obrátit se na provozovatele webtrhu, podat trestní oznámení, obrátit se na právníka, na soud či na ČOI, kdy uživatel [redacted] diskusi zásoboval úryvky z údajné komunikace s prodávajícím, je v příspěvcích č. 33 až 35 uvedeno, že se jednalo o aukci na webtrhu „vydelecny jednoduroktovy eshop [redacted] od 1Kc“ a že prodávajícím měl být žalobce. Uživatel „[redacted]“, který má 19 kladných hodnocení, pak v příspěvku č. 42 uvedl:

„[redacted] Pod to s grafickým odlišením přidal:

„Městský soud v Brně
dne 28. ledna 2015

obžalovaný J. [redacted] B. [redacted]

- jako plátce ve větším rozsahu nesplnil svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění,
trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či prokuristy právnických osob na dobu

...

Z evidence rejstříku trestů vyplývá, že již byl opakovaně trestně stíhán.“

a dodal: „[redacted]“

[redacted] Diskuje je na internetu stále přístupná (zjištěno z výsledku vyhledávání na www.google.it, diskuse na <http://webtrh.cz>).

M. [redacted] S. [redacted] ve vyjádření ze dne 3.7.2017 uvedl, že aukce na webu www.webtrh.cz ze dne 19.9.2015 „[redacted]“ byla dokončena a byly splněny všechny podmínky aukce. Prodávající J. [redacted] B. [redacted] předal veškeré zboží v pořádku a na tomto obchodě nevážnou žádné nedoplatky (zjištěno z vyjádření M.S. [redacted]).

J. K. v dopisu ze dne 31.7.2015 adresovaném žalobci uvedl, že s ohledem na trestní minulost žalobce, která je patrná z obchodního rejstříku, ve vztahu k dřívějším podnikatelským aktivitám žalobce se rozhodl ukončit se žalobcem veškerou spolupráci, neboť si nepřeje spojovat dobré jméno své firmy s osobou žalobcovy pověsti. Vzhledem k tomu, že v rozsudku, se kterým se seznámil ve sbírce listiny u společnosti se ve vztahu k osobě žalobce uvádí, že se nejedná o jeho první trestnou činnost, byla jeho důvěra v jejich možnou budoucí spolupráci narušena natolik, že se domnívá, že jakákáliv další spolupráce již není možná (*zjištěno z dopisu J.K.*).

Výzvou ze dne 14.10.2015, došlou žalovanému dne 16.10.2015, se žalobce po žalovaném domáhal z důvodů následně uvedených v podané žalobě zaplacení částky 1.000.000,- Kč jako náhrady nemajetkové újmy vzniklé nesprávným úředním postupem spočívajícím ve zveřejnění neanonymizovaného rozsudku ve sbírce listin obchodního rejstříku. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 12.7.2016, kterým nárok odmítl pro nedoložení požadovaných důkazů a v dalším odkázal na již zahájené soudní řízení (*zjištěno z výzvy, dokladu o doručení, stanoviska*).

Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:

Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.

Dle §§ 14, 15 zákona se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároků na náhradu nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.

Dle § 13 zákona odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Dle § 31a odst. 1, 2 zákona se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění

se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Za nesprávný úřední postup, který není vyjma nepřiměřené délky řízení v zákoně definován, je teorií a praxí považována jiná činnost státních orgánů než rozhodovací. Nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, které nevede k vydání rozhodnutí. Ačkoliv není vyloučeno, aby škoda, za kterou stát odpovídá, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou, a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí. Pokud orgán státu zjišťuje či posuzuje předpoklady pro rozhodnutí, shromažďuje podklady (důkazy) pro rozhodnutí, hodnotí zjištěné skutečnosti, právně je posuzuje apod., jde o činnosti přímo směřující k vydání rozhodnutí; případné nesprávnosti či vady tohoto postupu se pak projeví právě v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jedině z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím.

Žalobce spatřoval nesprávný úřední postup v postupu KS Brno, popř. MS Brno, v rámci kterého byl v obchodním rejstříku zveřejněn nejprve zcela neanonymizovaný rozsudek MS Brno doplněný o označení založené listiny obsahující jméno a příjmení žalobce, následně pak částečně anonymizovaný rozsudek, umožňující však nadále identifikovat žalobce jednak jako pachatele v rozsudku řešeného trestného činu, jednak jako odsouzeného z dřívější trestné činnosti, kdy tento postup žalobce chápal jako činnost v rámci výkonu trestu uveřejnění rozsudku uloženého společnosti [REDACTED]

Dle § 23 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoTOPO“), může soud uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti. Přitom soud určí druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozsudek uveřejněn, rozsah jeho uveřejnění a lhůtu určenou právnické osobě k uveřejnění rozsudku.

Dle § 23 odst. 2 ZoTOPO spočívá trest uveřejnění rozsudku v tom, že odsouzená právnická osoba nechá na své náklady pravomocný odsuzující rozsudek nebo jeho vymezené části uveřejnit v soudem určeném druhu veřejného sdělovacího prostředku, a to s uvedením údajů obchodní firmy nebo názvu právnické osoby a jejího sídla. Údaje umožňující identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná od odsouzené právnické osoby, uvedené ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění musí být před uveřejněním anonymizovány.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že zaslání předmětného trestního rozsudku KS Brno jako soudu rejstříkovému a jeho zveřejnění, tj. založení do sbírky listin obchodního rejstříku, stejně jako zápis skutečností o odsouzení do části „Ostatní skutečnosti“ v obchodním rejstříku nemělo ničeho společného s výkonem trestu uveřejnění rozsudku uloženého společnosti [REDACTED]. Realizaci uloženého trestu uveřejnit předmětný rozsudek soud vyžadoval po společnosti [REDACTED] resp. jejím likvidátorovi, a to i pod pohrůzkou ukládání pokut, kdy dle stavu trestního spisu, který měl soud v této civilní věci k dispozici, nebyl výkon trestu stále dořešen. Ani dle postagendy, která je ve spisu

založena, nebyl rozsudek KS Brno zasílán v souvislosti s výkonem trestu uveřejnění rozsudku. Soud tedy uzavřel, že nesprávný úřední postup nelze spatřovat v případně vadně provedeném výkonu trestu uveřejnění rozsudku, neboť skutečnosti, kterých se žalobce dovolává a ze kterých mu měla vzniknout újma, šly zcela mimo výkon předmětného trestu.

Dle § 30 odst. 1 ZoTOPO dále platí, že orgán činný v trestním řízení, který trestní stíhání zahájil, vyrozumí o zahájení trestního stíhání proti právnické osobě příslušný orgán veřejné moci nebo osobu, které podle jiných právních předpisů vedou obchodní rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci, orgán udělující licenci nebo povolení k činnosti této právnické osobě a orgán odpovědný za dozor nad takovou právnickou osobou. Tyto orgány nebo osoby vyrozumí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce také o pravomocném skončení věci.

Uvedená povinnost ve vztahu k soudům je pak upravena též v Instrukci Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „VKŘ“). Dle v § 99 odst. 1 VKŘ dává zprávu o výsledku trestního stíhání skončeného pravomocným odsuzujícím rozhodnutím soudu zaměstnanec soudu tím pověřený, a to v případech uvedených v přehledu o podávání zpráv (příloha č. 3). Pokud není v tomto přehledu stanoveno, že má být zaslán opis rozsudku nebo opis rozsudečného výroku, zašle se stručné sdělení o výsledku trestního stíhání.

Dle bodu 19 přílohy č. 3 VKŘ se o výsledku trestního stíhání právnické osoby vyrozumívá stran všech trestných činů orgán, který vede rejstřík nebo jiný veřejný seznam, ve kterém je právnická osoba zapsána, a to spolu s opisem rozsudku.

MS Brno tedy dle názoru soudu nepochybil, když rozsudek zaslal KS Brno jako soudu rejstříkovému, naopak splnil tak svou povinnost stanovenou právními předpisy. Soud však má za to, že skutečnosti o tom, že je vedeno trestní stíhání, nejsou skutečnostmi zapisovanými do obchodního rejstříku. Soud přitom vychází z ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. v.r.“), dle kterého rejstříkový soud tomu, kdo na tom má právní zájem, sdělí informaci, zda je proti zapsané nebo zapisované osobě vedeno trestní stíhání podle zákona upravujícího trestní odpovědnost právnických osob a řízení proti nim, a z komentáře JUDr. Ivo Waldera k tomuto ustanovení (komentář Wolters Kluwer ČR, a.s. dostupný přes systém ASPI), dle kterého: *„Rejstříkový soud není povinen zkoumat z moci úřední, zda se vede proti právnické osobě trestní stíhání nebo zda vykonávací trestní řízení již bylo skončeno. O těchto skutečnostech musí být podle § 30 zák. č. 418/2011 Sb. informován policejním orgánem, státním zástupcem nebo soudem. Tyto skutečnosti však nejsou skutečnostmi zapisovanými do veřejného rejstříku podle § 25 až 65 z. v.r. Podle § 16 odst. 2 z. v.r. a kancelářského řádu půjde ale o skutečnosti, které bude muset rejstříkový soud evidovat, stejně jako např. rodné číslo zapisovaných fyzických osob, nebo údaje podle § 25 odst. 2 z. v.r. přesto, že tyto nebude možné zveřejnit.“*

Na základě uvedeného má tak soud za to, že zveřejnění údajů o vydání rozsudku a založení tohoto rozsudku do sbírky listin se stalo v rozporu se z. v.r., a že tedy na straně KS Brno došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Za nepřipadnou přitom soud považoval argumentaci žalovaného ustanovením § 81 z. v.r., dle kterého je-li podkladem pro zápis

rozhodnutí soudu nebo správního orgánu, zapíše se příslušný údaj do veřejného rejstříku, aniž by rejstříkový soud vydával rozhodnutí o povolení zápisu. Odkazované ustanovení upravuje toliko způsob provedení zápisu, nikoliv jeho podmínky. Dle již odkazovaného komentáře JUDr. Waldera k z. v.r.: „*Přímo, aniž by rejstříkový soud vydával rozhodnutí o povolení zápisu určité skutečnosti, učiní rejstříkový soud zápis zpravidla tam, kde stanoví zvláštní předpis, že se skutečnost zapíše do veřejného rejstříku na základě rozhodnutí soudu nebo správního orgánu. Rozhodl-li soud či správní orgán již o určité skutečnosti, není důvodu, aby rejstříkový soud tuto skutečnost znovu přezkoumával.*“. V případě trestního stíhání právnické osoby však zápis do obchodního rejstříku právní předpis neobsahuje.

Rozsudek byl navíc v obchodním rejstříku, resp. jeho sbírce listin zveřejněn nejprve zcela neanonymizovaný a následně pak anonymizovaný jen částečně, kdy z doposud dostupného textu rozsudku lze žalobce velmi jednoduše ztotožnit. Prostřednictvím obchodního rejstříku a dálkového přístupu do něho přes internet jsou tak nadále volně dostupné mj. informace o trestní minulosti žalobce, tj. citlivé osobní údaje ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Přitom odůvodnění předmětného rozsudku, ze kterého jsou uvedené údaje zjištělné, se vůbec netýká společnosti ██████████ která se vzdala práva odvolání, a rozsudek vůči ní nebyl vůbec odůvodňován. Nesprávný úřední postup tak soud vedle samotného zveřejnění rozsudku v obchodním rejstříku spatřuje i ve způsobu provedení tohoto zveřejnění, když byly zveřejněny údaje, které se osoby zapsané v obchodním rejstříku, tj. společnosti ██████████ netýkaly. Nastalé situaci přitom dle soudu bylo a stále je možné velmi jednoduše zabránit provedením znepřístupnění celého odůvodnění rozsudku, které se týká výhradně žalobce.

Na základě provedení dokazování pak vzal soud za prokázané, že popsany nesprávný úřední postup byl způsobilý vyvolat a skutečně způsobil nemajetkovou újmu na straně žalobce. Žalobce tuto újmu spatřoval zejména v dotčení svého dobrého jména a pověsti, což pak dokládal dvěma konkrétními případy, kdy přišel o obchodního partnera a kdy byla jeho trestní minulost zmiňována v internetové diskusi.

Primární důvod poškození dobrého jména a pověsti žalobce je dle názoru soudu potřeba spatřovat ve skutečnosti, že se žalobce dopustil trestného činu a že za tento byl odsouzen předmětným rozsudkem. Nejednalo se přitom o odsouzení první, žalobce již před tímto rozsudkem nebyl osobou bezúhonnou, ale opakovaně trestanou. Sám žalobce si tedy způsobil, že by neobstál kdekoliv, kde by musel dokládat svou bezúhonnost. Žalobci je však dle názoru soudu nutno přisvědčit, že poskytování údajů o trestních odsouzeních se řídí přísnými pravidly, k těmto údajům mají přístup jen vybrané subjekty a žalobce má právo, aby údaje o jeho odsouzení nebyly volně šířeny. Toto jeho právo bylo porušeno, a to jednak zveřejněním aktuálního odsouzení, zejména však zveřejněním údajů o odsouzeních dřívějších, kdy pokud by se jednalo o odsouzení zahlazená, nebyla by uvedena ani ve výpisu z rejstříku trestů, který by žalobce případně sám překládal tam, kde by po něm byl vyžadován. V důsledku popsaného nesprávného úředního postupu je však trestní minulost žalobce kompletně dostupná, když je jeho osoba z dostupného odůvodnění rozsudku jednoduše ztotožnitelná. Přestože zveřejnění rozsudku v obchodním rejstříku nemělo dle výše uvedeného názoru soudu nic společného s výkonem trestu uveřejnění rozsudku uloženého společnosti ██████████ lze žalobci přisvědčit, že ve vztahu k němu je situace fakticky obdobná, jako kdyby byl takový trest vykonán na něm, kdy mu však takový trest uložen nebyl a ani uložen být nemohl. Je pak dle názoru soudu obecně známo a v řízení to bylo

i prokázáno, že existují služby, které automaticky přejímají údaje z obchodního rejstříku, a lze tedy údaje o trestní minulosti žalobce vyhledat i přes jiné služby než jenom obchodní rejstřík provozovaný státem. Po změně označení listiny ve sbírce listin obchodního rejstříku již nelze údaje o odsouzení vyhledat přímo přes jméno žalobce, soud však vzal za prokázané, že v době, kdy listina nesla původní označení, toto vyhledání bylo možné. Žalobce sice v další argumentaci zvolil služby, které buď údaje ze sbírky listin vůbec nestahují, anebo v době, kdy listina byla označena mj. jménem žalobce, ještě neexistovaly, soud však uvěřil tvrzení žalobce, že minimálně přes server www.detail.cz byl rozsudek dohledatelný. V době provádění dokazování v této věci zobrazoval server www.detail.cz aktuální údaje ze sbírky listin a soud neměl důvod nevěřit tvrzení žalobce, že min. do 5.11.2015 tento server zobrazoval údaje v původním znění, bylo-li žalobcem touto skutečností argumentováno jak ve výzvě KS Brno k odstranění závadného stavu, tak ve výzvě žalovanému k poskytnutí zadostiučinění.

V důsledku popsaného se žalobce dle názoru soudu cítí oprávněně dotčen ve svých osobnostních právech a tento zásah vnímá jako nemajetkovou újmu. Vlastní vnímání poškození svého jména a pověsti lze důkazními prostředky těžko podložit, podstatné je, zda by se popsaným zásahem cítila dotčena a poškozena každá osoba v obdobném postavení jako žalobce, v čemž lze dle názoru soudu žalobci přisvědčit. Žalobce pak v řízení prokázal dva konkrétní negativní důsledky zveřejnění rozsudku, kdy s ním jednak kvůli trestní minulosti ukončil spolupráci obchodní partner, jednak byly údaje o jeho trestní minulosti zmiňovány v internetové diskusi. Vlastní diskuse sice nebyla vyvolána zveřejněním rozsudku, nicméně z příspěvků vyplývá, že údaje o trestní minulosti žalobce byly dohledatelné a dohledány a přispěly k formování negativního pohledu na žalobce. Žalobci pak lze sice přisvědčit, že může těžko dokládat, v kolika dalších případech přispělo zveřejnění rozsudku k vytváření negativního obrazu o něm, resp. ke zhoršování tohoto obrazu nad rámec daného pravidly pro přístup k údajům trestního rejstříku, když mu takové případy ani nemusí být známy, a že prokázané dva případy mohou být jen pomyslnou špičkou ledovce, nicméně žádné další konkrétní dopady předmětného nesprávného úředního postupu ve vztahu ke třetím osobám, které by měly zvyšovat intenzitu újmy nad rámec žalobcova vlastního vnitřního vnímání dotčení jména a pověsti, v řízení prokázány nebyly.

Při takto definované újmě a její intenzitě dospěl soud k závěru, že k odčinění újmy není na místě poskytnout toliko morální satisfakci, ale je nutné přiznat zadostiučinění v penězích. Soud při této úvaze zohlednil rovněž skutečnost, že protiprávní zásah do práv žalobce trvá poměrně dlouhou dobu, stále nebyl ukončen, přestože se žalobce o nápravu aktivně snažil a snaží, a škodní potenciál zásahu je tak nadále udržován. Soud pak vyšel z porovnání s případy odškodňování újem vzniklých v důsledku nezákonných trestních stíhání, které jsou dle názoru soudu z hlediska odškodňování nemajetkové újmy v režimu zákona č. 82/1998 Sb. projednávanému případu nejbližší. Za situace, kdy za trestní stíhání, která jsou adresně medializována, ničí profesní či politickou kariéru, ničí do té doby neposkvřený obraz stíhaného v očích rodiny, přátel a okolí, vyvolávají případně i zdravotní následky apod., jsou přiznávána odškodnění v řádech stovek tisíc Kč a za případy méně závažné odškodnění v řádech desítek tisíc Kč, považoval soud za přiměřené shora popsaným okolnostem nyní projednávané věci zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč. Do této částky tedy soud na jistě podané žalobě vyhověl a do zbylé částky 950.000,- Kč včetně příslušenství ji jako nedůvodnou zamítl.

Pokud jde o požadované příslušenství z přiznané částky, žalovaný se nezaplacením předmětné částky do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 zákona přizná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újmy) žalovanému. Žádost žalobce byla doručena žalovanému dne 16.10.2016 a lhůta 6 měsíců skončila dne 16.4.2016. Soud tak považoval žalobcův požadavek na zaplacení úroku z prodlení z přiznané částky za důvodný až od 17.4.2016, v tomto rozsahu žalobci právo na zaplacení úroku přiznal a ve zbytku žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když s ohledem na výsledek řízení, kdy žalobce dosáhl satisfakce uložením povinnosti žalovanému nahradit mu nemateriální újmu, lze na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl plně úspěšný, byť mu nebylo přiznáno jím požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp.zn. 30 Cdo 2707/2013). Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 54.693,09 Kč, která je tvořena

- 9x odměnou právního zástupce za 9 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, další porada dne 15.4.2016, sepis žaloby, sepis vyjádření dne 5.6.2017, účast při jednání soudu dne 7.6.2017, další porada dne 3.7.2017, sepis vyjádření ze dne 7.7.2017, účast při jednání soudu dne 16.8.2017, účast při jednání soudu dne 11.10.2017) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 27.900,- Kč (9x 3.100,- Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50.000,- Kč,
- paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za 9 úkonů právní služby dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu v celkové výši 2.700,- Kč (9x 300,- Kč),
- 3x náhradou za promeškaný čas při cestách ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět ve dnech 7.6., 16.8. a 11.10.2017, tj. 8x ½hod. (1:58 hod. dle www.mapy.cz) po 100,- Kč dle § 14 advokátního tarifu v celkové výši 2.400,- Kč,
- 3x náhradou cestovného za cestu vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět, tj. za 414 km (dle www.mapy.cz) při průměrné spotřebě 8,43 l BA 95/100 km, dle § 156 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 440/2016 Sb. v celkové výši 7.200,90 Kč,
- DPH (21 %) z odměny a náhrad hotových výdajů, cestovného a promeškaného času právního zástupce dle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. ve výši 8.442,19Kč,
- výdaji na sepis notářského zápisu ve výši 6.050,- Kč.

Výdaje na sepis notářského zápisu považoval soud za účelně vynaložený náklad, když tento zápis byl v řízení využit jako důkaz a byl jím prokazován stav zápisů v obchodním rejstříku ke dni 5.8.2015. Vynaložení uvedené částky za sepis notářského zápisu bylo v řízení prokázáno dokladem o zaplacení.

Provedení úkonů právní služby – dalších porad ve dnech 15.4.2016 a 3.7.2017 bylo v řízení prokázáno záznamy o konání těchto porad. Soud pak považoval tyto úkony za účelně provedené v souvislosti s řízením, když se konaly vždy v souvislosti s významným

momentem v rámci řízení, tj. sepisem žaloby a doplněním tvrzení a návrhů důkazů před koncentrací řízení.

Za nesouvisející s předmětným řízením naopak soud považoval sepsání výzvy k odstranění protiprávního stavu ze dne 14.10.2015 adresované KS Brno. Tento úkon se netýkal přímo soudního řízení, a požadovanou náhradu odměny a paušální náhradu hotových výdajů právního zástupce tak přiznat nelze.

Náklady na sepis podání ze dne 22.8.2017 soud nepovažoval za účelně vynaložené. Tento úkon byl proveden pouze za účelem odstranění nedostatků návrhů důkazů; úplné vylíčení skutkových okolností a označení důkazů k prokázání takových tvrzení je přitom povinností žalobce již při podání žaloby. Náhradu odměny za zastupování a paušální náhradu hotových výdajů právního zástupce za tento úkon tak soud žalobci rovněž nepřiznal.

Konečně pak soud žalobci nepřiznal ani požadovanou náhradu odměny a náhradu hotových výdajů právního zástupce za úkon uplatnění nároku na náhradu újmy u žalovaného, když taková náhrada je výslovně vyloučena ustanovením § 31 odst. 4 zákona.

Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

V Praze dne 11. října 2017

Mgr. Martin Trepka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kudrnová Renata